

Standard for navn på organisasjonsledd i Rana kommune

Kommunikasjonsavdelingen, 7. juli 2020

1 Innledning

Denne standarden beskriver hvordan vi skriver navn på sektorer, avdelinger, seksjoner og andre organisasjonsledd i Rana kommune.

2 Regler for stor og liten forbokstav

Normalt skriver vi navn på organisasjonsledd med liten forbokstav. Vi bruker likevel stor forbokstav i visse sammenhenger. Dette gjelder når navnet begynner en setning, men også i tilfeller som dette:

- når navnet står alene eller først i et tabellfelt
- når navnet står alene eller først i et felt i et organisasjonskart eller lignende
- når navnet begynner eller utgjør et selvstendig punkt på et skilt
- når navnet begynner eller utgjør et selvstendig punkt i en informasjonsmeny på en nettside (for eksempel i en liste over lenker)

Dette er ikke en uttømmende liste. Det kan være lignende tilfeller der det er rimelig å bruke stor forbokstav. Tommelfingerregelen er at stor forbokstav kan passe når ordet begynner eller utgjør en selvstendig tekst eller del av en tekst.

Regelen om liten forbokstav gjelder ikke navn som er egennavn uavhengig av kommunens organisasjon, slik som navn på skoler og andre institusjoner.

Eksempler:

Gruben barneskole

Rana kino

Rana ungdomsskole

Merk at når vi bruker stor forbokstav, så er det bare det første ordet som skal ha det. Det riktige er for eksempel «Gruben barneskole» og «Rana ungdomsskole», ikke «Gruben Barneskole» eller «Rana Ungdomsskole». Unntaket fra denne regelen er hvis noen av ordene utover i navnet selv er egennavn, for eksempel hvis kommunen hadde en avdeling som heter «avdeling for omsorgstjenester på Mo».

3 Vi skriver navn på organisasjonsledd fullt ut i organisasjonskartet

I organisasjonskartet skriver vi navn på organisasjonsledd fullt ut. Det betyr at vi skal ha med betegnelser som «avdeling» og «sektor» selv om vi ofte bruker en forkortet variant uten disse betegnelse. Også navn på institusjoner og lignende skal vi skrive fullt ut. Vi skriver for eksempel «Liengbakken bofellesskap», ikke bare «Liengbakken». Hensikten med å fullskrive navnene er å gjøre kartet lett å forstå for så mange som mulig.

4 Dette kaller vi ledd på samme nivå i organisasjonen

Vi bruker betegnelser som *sektor*, *avdeling*, *seksjon* og *enhet* for å skille mellom ledd på forskjellig nivå i organisasjonen.

Sektor bruker vi om de store hovedområdene av tjenester på øverste nivå i organisasjonen.
Eksempel: oppvekst- og kultursektoren

Avdeling bruker vi om organisasjonsledd på nivået under sektorene.
Eksempel: barne- og familieavdelingen

Seksjon bruker vi om organisasjonsledd innenfor avdelinger.
Eksempel: seksjon for kart og arealplan

Enhet bruker vi om organisasjonsledd innenfor seksjoner.
Eksempel: Enhet for rehabilitering

5 Slik utformer vi navn

Navnet bør beskrive hva slags organisasjonsledd det er snakk om. Det betyr at sektorer skal ha «sektor» som en del av navnet, avdelinger skal ha «avdeling» som en del av navnet, og så videre.

Unntak: i noen få tilfeller bruker vi betegnelsen «tjenesten» eller «kontoret» der disse allerede er godt etablerte. Dette gjelder eksempel tildelingskontoret og barneverntjenesten.

Når vi utformer navn hvor vi har med en betegnelse som avdeling, sektor eller seksjon, kan vi velge mellom disse mønstrene:

- 1 Vi kan lage en sammensetning med betegnelsen som siste ledd.

Eksempler:
skoleavdelingen
barne- og familieavdelingen

Merk i det siste eksemplet at det skal være bindestrek i «barne-». Det er nødvendig for å vise at «barne-» hører sammen med «-avdelingen».

- 2 Betegnelsen kan kombineres med et adjektiv.

Eksempel:

miljøterapeutisk avdeling

- 3 Betegnelsen kan stå først og være fulgt av preposisjonen *for* og en beskrivende formulering.

Eksempler:

seksjon for kart og arealplan

avdeling for hjemmebaserte tjenester

Merk at vi har med preposisjonen *for* i det siste mønsteret. Hensikten med dette er å gjøre navnet lettlest når det står i løpende tekst. Det er vanlig å ikke ha med preposisjonen i navn på avdelinger og lignende og kalle det for eksempel «avdeling helse og rehabilitering», men det fraråder vi. Grunnen er at et navn uten preposisjonen kan være vanskelig å lese – eller se litt merkelige ut – i løpende tekst. Dette er særlig tilfellet fordi vi bruker små bokstaver i navn på avdelinger og lignende. Navn uten slik preposisjon er mer avhengige av stor forbokstav for at de skal være lette å lese. Er det brukt stor forbokstav, forberedes leseren på at ordene som følger, skal leses som en del av navnet og ikke som en integrert del av setningen. Men når rettskrivingen og tradisjonen tilsier at vi skal bruke liten forbokstav, er det viktig at vi velger navn som glir godt inn i setninger grammatisk sett.

Også i navn på stabsenheter tar vi med preposisjonen *for*.

Eksempel:

stab for oppvekst- og kultursektoren